

אבל היא לא נרתעה, והסכימה איתי שר אנחנו צריכים לחיות כאן. ידענו שלילדים שלנו יהיה הרבה יותר טוב אם יהיו בארץ, ולא בדרום-אפריקה. מכרנו כל מה שהיה לנו, ובאנו."

הכסף נגמר

רק הגענו ארצה, התברר לי ששוב יש צרות. מספר דויד. גם הפעם, עם משרד-הפנים, אנחנו הגענו לארץ כעולים, אבל בגלל אותו רישום אומלל שסידרו לי כשהייתי בומנו בנח"ל, קבעו שאני לא עולה חדש, אלא אזרח ישראלי שחזר לארץ.

"כל ההסברים שלי היו לשווא. הם רש"ו שני שנים ארצה, וזהו. לא נתנו לנו דירה, לא הכניסו אותנו למעון-עולים, לא עזרו לנו בשום דבר. נאלצנו לגור שלושה חודשי שים בבית-מלון. ככה גמרתי כימעט את כל הכסף שהבאתי איתי."

"רק אחרי שלושה חודשים הצלחתי סוף-סוף לשכנע את משרד-הפנים שאני עולה חדש, ושני זכאי לתעודת-עולה. עד אז הם הסכימו לתת תעודת-עולה רק לאשתי."

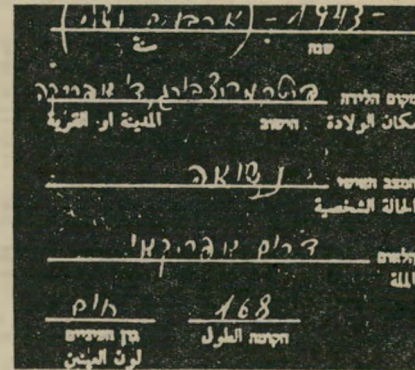
את לורטה שוטר (30), מזכירה במיקצו"ע, רשמו פקידי משרד-הפנים בתעודת-הזרות שלה כלא-יהודיה, ובסעיף 'לאום': דרום-אפריקאית. גם שני הבנים נרשמו כמובן, כלא-יהודים, בעניקבות אימם.

בתחילה שקלה לורטה את האפשרות להתגייר. אך כאשר החלה בודקת מה הם הדברים הכרוכים בתהליך הגיור, שבה בה מכוונתה זו.

הבנות יהודיות

אחרי שראיתי את כל מה שקשור ב"עניין הגיור, החלטתי לוותר על כך", היא מספרת. "ראיתי שאני צריכה ללמוד דברים שאינני מבינה, ושצטרף להתחייב לעשות דברים שאינם לרוחי. לכן החלטתי שאינני רוצה להתגייר. האמונה הפנימית שלי מספקת אותי בהחלט."

חודשים אחדים אחרי עלותם לישראל

ה'לאום': דרום-אפריקאי

נולדה לבני-הזוג שוטר בתם הראשונה, לובה.

לורטה ילדה את בתה בבית-החולים עלי-שם השר ברזילי באשקלון. להפ"תעתם הרבה של בני-הזוג שוטר, נרשמה בתם בתעודת-הלידה שלה כיהודיה, שחזר על-גבי לבן.

תחילה חשבו כי קרתה טעות כלשהי. "זה הפתיע אותי מאד", מספרת לורטה. "כשהגעתי לבית-החולים ביקשו ממני את תעודת-ההורות. מסרתי אותה, והרי שם רשום בפירוש שאני לא-יהודיה. אבל כן תעודת-הלידה של לובה כתבו שהיא כן יהודיה."

אומר על כך דויד, העובד בגמל אשדוד ונמצא בימים אלה בשירות מילואים:

"אותי זה הצחיק מאד שיש לי שני בנים שהם גויים, ובת אחת שהיא יהודיה."

תעודת הלידה של לובה שוטר: יהודיה כשרה

הלכתי למשרד-הפנים וביקשתי שיבדקו את העניין שוב, אבל הם אמרו לי: זה בסדר, אין כאן שום טעות. מובן שלא התווכחתי איתם."

כעבור שנה לערך נולדה לבני-הזוג בת

נוספת, אילנה. גם הפעם היתה הלידה בבית-החולים באשקלון, גם הפעם התבקשה לר"טעה למסור את תעודת-ההורות שלה כאשר הובאה לבית-החולים — וגם הפעם נרשם בתעודת-הלידה של התינוקת כי היא יהודיה כשרה למהדרין.

"אני ידעתי כל הזמן שזה לא בסדר", אומר דויד. "כיצד זה ייתכן שאשתי לא יהודיה, ושני הבנים שלנו לא-יהודים, אבל שתי הבנות שלנו כן יהודיות? ולמרות הכל, קיוויתי שזה בסדר. חשבתי לעצמי, אולי החליטו במשרד-הפנים שירשמו את כל הילדים שנולדים לאימהות לא-יהודיות כיהודים, ככה בשקט, כדי שזה יהיה בסדר, בלי לעשות רעש."

"אמנם ידעתי שזה לא ייתכן, למרות שבצעם כך צריך להיות, אבל בכל-זאת קי"

הבנים: לא-יהודים

ווייתי שזאת הסיבה למה שהם רשמו."

ייתכן מאוד שפרשת ילדי מישפחה שוטר מאשדוד היתה נשאת סמויה, לולא הכריזו לאחרונה שרי-הפנים ד"ר יוסף בורג, שעה שהתנהל המשא-ומתן על הרי-כבת הממשלה, כי אין אף יהודי אחד שנרשם כיהודי, וגם לא יהיה כזה.

ולטר

אילנה

מרגישה את עצמה כיהודיה לכל דבר? למה היא צריכה לעבור את התהליכים המשפילים של ההתגיירות?

"ומה יקרה כשהבנות שלי ירצו להת-חתן כאן, או שהן הצטרפנו לנסוע לקפ"ריסין? ואם כבר יתנו להן להתחתן, כיצד יירשמו הילדים שלהן, כגויים או כיהודים?"

לורטה, אימם של הילדים, מעשית חרבה יותר מבעלה.

ההפלייה המחפירה בין ילדיה הביאה אותה לידי החלטה:

"אם במשרד-הפנים לא יחליטו פעם אחת ולתמיד מה גורל ילדי, היא אומרת, "אעזוב את הארץ."

טעות של

בית-החולים

כאשר נשאל מנהל לישכת מירשם התר-שבים של משרד-הפנים באשקלון, עור-פר עמינדב, כיצד ייתכן שבמישפחה אחת יהיו שני ילדים לא-יהודיים ושתי ילדות יהודיות, כמו במקרה של מישפחה שוטר, השיב:

"זוהי טעות של בית-החולים באשקלון. הפקידות של משרד-הפנים טעו."

על השאלה, האם הרישום בתעודות-הלידה של הבנות אינו מחייב את משרד-הפנים, אמר:

"לא. כשהבנות תרצינה להתחתן, יחקרו אותן ברבנות, ואז יגלו את הטעות."

דורל

לובה

מה גורל הילדים?

שמע הכרזה זו קם דויד שוטר להגן על זכויותיהם של ילדיו.

הבנות: יהודיות

"מה זאת אומרת?" הוא שואל. "מה פירוש הרישום בתעודת-הלידה של ילדי דים שלי? האם הם רוצים לומר שרשמו זאת בטעות? ומה יקרה אם אני ארצה עוד ילד? איך ירשמו אותו? לכשיו, כיהודי או כגוי?"

"למה שלא ירשמו את כל הילדים שלי כיהודים? זה לא מגיע לי? לא נלחמתי בשביל הארץ הזאת? האם אשתי איננה